

นางรุธ

ครอบครัวของนางนาโอมิ เสียชีวิตในโมอับ

นางรุธตัดสินใจตามพระเจ้าไป
อยู่มาในสมัยเมื่อผู้วินิจฉัย
ครอบครัวของเธอนั้นเกิดกันดาร
อาหารขึ้นในแผ่นดิน มีชายคน
หนึ่งเป็นชาวเมืองเบธเลเฮมใน
ยูดาห์ไปอาศัยอยู่ในแผ่นดิน
โมอับ คือตัวเขาพร้อมกับภรรยา
และบุตรชายสองคน

2 ชายคนนั้นชื่อ เอลีเมเลค
ภรรยาชื่อนาโอมิ บุตรชายสอง
คนชื่อมารห์โลนและคิสิโอน
เป็นชาวเอฟราธาห์ มาจากเมือง
เบธเลเฮมในยูดาห์ เขาทั้งหลาย
เดินทางเข้าไปในแผ่นดินโมอับ
และอาศัยอยู่ที่นั่น

3 แต่เอลีเมเลคสามีของนางนา-
โอมิสิ้นชีวิตเสีย ทิ้งนางไว้กับ
บุตรชายทั้งสอง

4 บุตรชายสองคนนี้ก็ได้อุปถัมภ์
ชาวโมอับมาเป็นภรรยา คนหนึ่ง
ชื่อโอรปาห์ อีกคนหนึ่งชื่อรุธ
เขาทั้งหลายอยู่ที่นั่นประมาณ
สิบปี

5 แล้วมารห์โลนและคิสิโอนทั้ง
สองคนก็สิ้นชีวิต หญิงคนนั้นก็
ต้องเปล่าเปลี่ยวเพราะเหตุสามี
และบุตรชายทั้งสองของนางต้อง
ล้มหายตายจากไป

6 แล้วนางนั้นพร้อมกับลูกสะใภ้

ทั้งสองก็ลุกขึ้นออกเดินทางจาก
แผ่นดินโมอับ เพราะว่าเมื่ออยู่
ในแผ่นดินโมอับนั้น นางได้ยิน
ข่าวว่า พระเยโฮวาห์ได้ทรง
เยี่ยมเยียนชนชาติของพระองค์
และประทานอาหารแก่เขาทั้ง
หลาย

7 นางจึงออกจากตำบลที่นางอยู่
พร้อมกับบุตรสะใภ้ทั้งสอง เดิน
ตามทางกลับไปยังแผ่นดินยู-
ดาห์

8 แต่นาโอมิกล่าวแก่บุตรสะใภ้
ทั้งสองของนางว่า "ไปเถิด ขอ
ให้ต่างคนต่างกลับไปบ้านมาร-
ดาของตน ขอพระเยโฮวาห์ทรง
พระเมตตาต่อเจ้าทั้งสอง ดังที่
เจ้าได้เมตตาต่อผู้ที่ตายไปแล้ว
และต่อแม่

9 ขอพระเยโฮวาห์ทรงโปรดให้
เจ้ามีความสุข ขอให้ต่างก็ได้
เข้าอยู่ในเรือนของสามี" แล้ว
นาโอมิก็จูบลูกสะใภ้ทั้งสอง ต่าง
ก็ส่งเสียงร้องไห้

10 นางทั้งสองจึงพูดกับแม่สามี
ว่า "อย่าเลย เราทั้งสองจะกลับ
ไปกับแม่ไปถึงชนชาติของแม่"

11 แต่นาโอมิตอบว่า "ลูกสาว
ของแม่เอ๋ย จงกลับไปเสียเถอะ
จะไปกับแม่ทำไมเล่า แม่ยังมี
บุตรชายในครรภ์ให้เป็นสามี
ของเจ้าหรือ

(1) ปฐก 12:10; 19:37; 26:1; วนจ 2:16 (2) ปฐก 35:19; วนจ 3:30; 1 ซมอ 1:1

(6) อพย 3:16; 4:31; สดต 132:15; ยรม 29:10; ศพย 2:7; มธ 6:11; ลก 1:68

(8) ยชว 24:15; นรธ 2:20; 2 ทธ 1:16-18 (9) นรธ 3:1 (11) ปฐก 38:11; พบทญ 25:5

12 ลูกสาวของแม่เอ๋ย กลับไปเสียเถอะ กลับไปตามทางของเจ้า แม่แก่เกินที่จะมีสามีแล้ว หากแม่จะว่าแม่ยังมีความหวังอยู่ ถ้าแม่จะมีสามีคืนวันนี้และให้กำเนิดบุตรชาย

13 แล้วเจ้าจะรออยู่จนบุตรชายนั้นเติบโตได้หรือ เจ้าจะอดใจไม่แต่งงานหรือ อย่าเลยลูกสาวของแม่เอ๋ย แม่มีความขมขื่นมากเพราะเห็นแก่เจ้า ที่พระหัตถ์ของพระเยโฮวาห์ได้กระทำแก่แม่ถึงเพียงนี้”

14 แล้วต่างก็ส่งเสียงร้องให้อีก โอรสาก็จูบลาแม่สามี แต่รูธยังเกาะแม่สามีอยู่

นางรูธไปอิสราเอล

พร้อมกับนางนาโอมีย์

15 นาโอมีย์จึงว่า “ดูเถิด พี่สะใภ้ของเจ้ากลับไปหาชนชาติของเขาและหาพระของเขาแล้ว จงกลับไปตามพี่สะใภ้ของเจ้าเถิด”

16 แต่รูธตอบว่า “ขอแม่อย่าวิงวอนให้ฉันจากแม่หรือเลิกติดตามแม่ไปเลย เพราะแม่จะไปไหนฉันจะไปด้วย และแม่จะอาศัยอยู่ที่ไหน ฉันก็จะอยู่ที่นั่นด้วย ญาติของแม่จะเป็นญาติของฉัน และพระเจ้าของแม่ก็จะ เป็นพระเจ้าของฉัน

17 แม่ตายที่ไหนฉันจะตายที่นั่น และจะขอให้ฝังฉันไว้ที่นั่นด้วย

ถ้ามีอะไรมาพรากฉันจากแม่ นอกจากความตาย ก็ขอพระเยโฮวาห์ทรงลงโทษฉัน และให้หนักยิ่งกว่า”

18 เมื่อนาโอมีย์เห็นว่ารูธตั้งใจจะไปด้วยจริงๆแล้ว นางก็ไม่พูดอะไรอีก

19 ดังนั้นทั้งสองนางก็พากันไปจนถึงเมืองเบธเลเฮม ต่อมาเมื่อนางทั้งสองมาถึงเบธเลเฮมแล้ว ชาวเมืองทั้งหลายก็พากันแตกตื่น เพราะเหตุนางทั้งสอง จึงพูดขึ้นว่า “นี่แน่ะหรือ นางนาโอมีย์”

20 นาโอมีย์ตอบเขาวว่า “ขออย่าเรียกฉันว่านาโอมีย์เลย ขอเรียกฉันว่ามาราเถอะ เพราะว่างค์ผู้ทรงมหิทธิฤทธิ์ได้ทรงกระทำแก่ฉันอย่างขมขื่น

21 เมื่อฉันจากเมืองนี้ไป ฉันมีทุกอย่างครบบริบูรณ์ พระเยโฮวาห์ทรงพาดพิงกลับมาตัวเปล่า เมื่อพระเยโฮวาห์ทรงให้ฉันทุกขใจตั้งนี้ และองค์ผู้ทรงมหิทธิฤทธิ์ให้ฉันต้องประสบเหตุร้ายเช่นนี้จะเรียกฉันว่านาโอมีย์ทำไมเล่า”

22 ดังนั้นนาโอมีย์จึงกลับมา และรูธลูกสะใภ้ชาวโมอับก็กลับมาด้วย ผู้กลับมาจากแผ่นดินโมอับ และเขาทั้งสองมายังเมืองเบธเลเฮม ในต้นฤดูเกี่ยวข้าวบาร์เลย์

(13) วนฉ 2:15; โยบ 19:21 (14) สภข 17:17 (15) ยชว 24:15; วนฉ 11:24

(16) นรธ 2:11-12; 2 พกษ 2:2 (17) 1 ซมอ 3:17; 2 ซมอ 19:13 (18) กจ 21:14

(19) อสย 23:7; มธ 21:10; ยก 2:15 (21) โยบ 1:21 (22) อพย 9:31; ลนต 32:10-11

นางรูธเก็บรวงข้าวตก
ในนาของโบอาส

2 ฝ่ายนาโอมินั้นมีญาติข้าง
สามีคนหนึ่ง เป็นคนมั่งมี
ครอบครัวเดียวกับเอลีเมเลคชื่อ
โบอาส

2 และรูธชาวโมอับจึงพุดกับนา-
โอมิว่า "บัดนี้ขอให้ฉันไปที่ทุ่ง
นา เพื่อจะเก็บรวงข้าวตกตาม
หลังผู้ที่มีสายตากريمةต่อฉัน"
นาโอมิตอบนางว่า "ลูกสาวของ
แม่เอ๋ย จงไปเถิด"

3 นางก็ออกเดินตามหลังคน
เกี่ยวเพื่อคอยเก็บข้าวตก เผอิญ
เข้าไปในนาของโบอาส ซึ่งเป็น
ญาติของเอลีเมเลค

นางรูธพบญาติคนหนึ่ง
ชื่อโบอาส

4 ดุเถิด โบอาสมาจากเบธเล-
เฮม พุดกับคนเกี่ยวข้าวว่า "ขอ
พระเยโฮวาห์ทรงสถิตอยู่กับเจ้า
เถิด" เขาทั้งหลายตอบว่า "ขอ
พระเยโฮวาห์ทรงอำนวยการพระพร
แก่ท่านเถิด"

5 โบอาสจึงถามคนใช้ผู้คอยควบ
คุมคนเกี่ยวข้าวว่า "หญิงสาว
คนนี้เป็นคนของใคร"

6 คนใช้ ซึ่งเป็นผู้ ควบคุมคน
เกี่ยวข้าวจึงตอบว่า "นางเป็น
หญิงชาวโมอับ กลับมาจาก
แผ่นดินโมอับพร้อมกับนาโอมิ"

7 นางพุดว่า "ขออนุญาตให้

ดิฉันเดินตามคนเกี่ยวคอยเก็บ
ข้าวตกระหว่างฟ่อนข้าวเถอะ
คะ" นางก็มาเก็บข้าวตกตั้งแต่
เวลาเช้าจนบัดนี้ เว้นแต่ได้พัก
น้อยหนึ่งที่เรือน"

8 แล้วโบอาสจึงพุดกับรูธว่า
"ลูกสาวเอ๋ย ขอฟังหน่อย อย่า
ไปเก็บข้าวที่นาอื่น หรือทิ้งนา
นี้ไปเสียเลย จงอยู่ใกล้ๆสาวใช้
ของฉัน"

9 ตาของเจ้าจงมองดูตามนาที่
เขากำลังเกี่ยวเกี่ยวกันอยู่ แล้วก็
จงติดตามเขาไป ฉันได้สั่งพวก
หนุ่มๆมิให้รบกวนเจ้าแล้วมิใช่
หรือ เมื่อเจ้ากระหายน้ำก็เชิญ
ไปที่หม้อน้ำ ดื่มน้ำซึ่งคน
หนุ่มๆตักไว้"

10 รูธก็ชบหาน้ำอมตัวลงถึงดิน
และพุดว่า "ทำไมดิฉันจึงได้รับ
ความกรุณาในสายตาของท่าน
ท่านจึงเอาใจใส่ดิฉันในเมื่อดิฉัน
เป็นแต่เพียงคนต่างด้าว"

11 แต่โบอาสตอบนางว่า "ทุก
อย่างที่เจ้าได้ปฏิบัติต่อแม่สามี
ของเจ้า ตั้งแต่สามีของเจ้าสิ้น
ชีวิตแล้วนั้น มีคนมาเล่าให้ฉัน
ฟังหมดแล้ว และเขาบอกด้วยว่า
เจ้ายอมจากบิดามารดาและบ้าน
เกิดเมืองนอนของเจ้า มาอยู่กับ
ชนชาติที่เจ้าไม่รู้จักมาก่อน"

12 ขอพระเยโฮวาห์ทรงตอบ
แทนการงานของเจ้าตามที่เจ้า

(1) นรธ 1:2; 3:2, 12; 4:21 (2) ลนต 19:9-10; 23:22; พบญ 24:19

(4) นรธ 1:1; สดต 129:7-8; ลก 1:28; 2 ธส 3:16 (6) นรธ 1:22 (10) 1 ซมอ 1:18

(11) นรธ 1:14-18 (12) 1 ซมอ 24:19; นรธ 1:16; สดต 17:8; 36:7; 57:1; 61:4

ได้กระทำมาแล้วนั้นเถิด และขอให้พระเยโฮวาห์พระเจ้าของชนชาติอิสราเอลซึ่งเจ้าเข้ามาวางใจอยู่ได้ปกของพระองค์นั้น จงทรงปูนบำเหน็จอันบริบูรณ์แก่เจ้า”

13 รูธจึงกล่าวว่า “เจ้านายของดิฉัน ขอให้ดิฉันได้รับความกรุณาในสายตาของท่าน เพราะท่านได้ปลอบใจดิฉัน และเพราะท่านได้กล่าวคำที่แสดงความเมตตากรุณาต่อหญิงคนใช้ของท่าน ถึงแม้ดิฉันไม่เป็นเหมือนคนหนึ่งเ็นพวกหญิงคนใช้ของท่าน”

14 โบอาสก็บอกนางว่า “พอถึงเวลารับประทานอาหารเชิญมานี้เถิด มารับประทานขนมปังบ้างและเอาอาหารมาจิมน้ำส้มเถิด” นางจึงนั่งลงข้าง ๆ พวกคนเกี่ยวข้าว โบอาสจึงส่งข้าวคั่วให้ และนางก็รับประทานจนอิ่ม และยังเหลือไว้บ้าง

15 เมื่อนางลุกขึ้นไปเก็บข้าว โบอาสก็บัญชาชายหนุ่มของท่านว่า “จงยอมให้นางเก็บข้าวตกระหว่างฟ่อนข้าวเถอะ อย่าได้ตำหนินางเลย

16 จงดึงข้าวออกจากฟ่อนทิ้งไว้ให้นางเก็บบ้าง อย่าว่านางเลย”

17 นางก็เที่ยวเก็บข้าวที่ตกในนาจนถึงเวลาเย็น แล้วก็ฟาดข้าว

ที่เก็บมาได้นั้น ได้ข้าวบาร์เลย์ประมาณเอฟาห์หนึ่ง

18 นางยกข้าวขึ้นขึ้นและเข้าไปในเมือง แม่สามีก็เห็นข้าวที่นางได้เก็บมานั้น และนางเอาอาหารที่เหลือเมื่อนางรับประทานอิ่มแล้วนั้นให้แก่แม่สามีด้วย

19 แม่สามีจึงกล่าวแก่นางว่า “วันนี้ลูกไปเก็บข้าวตกที่ไหนมา ลูกไปทำงานที่ไหน ขอให้ชายที่เอาใจใส่ลูกได้รับพระพรเถิด” นางจึงบอกแก่แม่สามีให้ทราบว่านางไปทำงานกับผู้ใด นางว่า “ผู้ชายที่ฉันไปทำงานด้วยในวันนั้นชื่อโบอาส”

20 นาโอมิจึงพูดกับบุตรสะใภ้ว่า “ขอพระเยโฮวาห์ทรงอำนวยพระพรแก่เขาเถิด พระกรุณาของพระองค์ไม่เคยขาดจากผู้ที่ยังมีชีวิตอยู่หรือผู้ที่สิ้นชีวิตไปแล้ว” นาโอมิก็กล่าวแก่นางด้วยว่า “ชายคนนั้นเป็นญาติของเรา เขาเป็นญาติสนิทคนหนึ่งของเรา”

21 รูธชาวโมอับกล่าวว่า “นอกจากนั้นเขายังพูดกับฉันว่า ‘เจ้าจงอยู่ใกล้ ๆ คนใช้หนุ่มของฉัน จนกว่าเขาจะเกี่ยวข้าวของฉันเสร็จ’”

22 นาโอมิพูดกับรูธบุตรสะใภ้ว่า “ดีแล้ว ลูกสาวของแม่เอ๋ย ที่เจ้าจะไปทำงานกับสาวใช้ของเขา เพื่อว่าเขาจะไม่พบเจ้าในนา

(13) ปฐก 33:15; 1 ซมอ 1:18; 25:41 (14) นรธ 2:18 (17) นรธ 1:22

(18) นรธ 2:14 (19) นรธ 2:10; สดต 41:1

(20) นรธ 3:9-10; 4:4, 6; 2 ซมอ 2:5; โยบ 29:13; สกษ 17:17

อื่น”
23 ดังนั้นนางจึงอยู่ใกล้ๆสาวใช้
ของโบอาสที่เย็บข้าวตอกจน
สิ้นฤดูเกี่ยวข้าวบาร์เลย์และข้าว
สาลี และนางก็อาศัยอยู่กับแม่
สามี

นางนาโอมีวางแผน

ให้นางรุธสมรสกับโบอาส
3 นาโอมีแม่สามีของนางพูด
กับนางว่า “ลูกสาวของแม่
เอ๋ย ถ้าแม่จะหาที่พึ่งพักให้
เจ้าเพื่อเจ้าจะได้มีความสุขไม่
ควรหรือ

2 โบอาสผู้ที่เจ้าไปกับพวกสาว
ใช้ของเขานั้น เป็นญาติของเรามี
ใช้หรือ ดูเถิด คินวันนี่เขาจะซัด
ข้าวบาร์เลย์ที่ลานนวดข้าว

3 จงอาบน้ำ ทาน้ำมันสวม
เครื่องแต่งกายแล้วลงไปที่ลาน
นวดข้าว แต่อย่าให้ท่านเห็นตัว
จนกว่าท่านจะรับประทานและ
ดื่มเสร็จแล้ว

4 เขาอนที่ไหนจงสังเกตไว้ให้
ดีแล้วจงไปเปิดผ้าคลุมเท้าขึ้น
และจงนอนที่นั่น ต่อไปท่านจะ
บอกเจ้าเองว่า เจ้าจะต้องทำ
ประการใด”

5 นางตอบว่า “แม้ว่าอย่างไร
ฉันจะกระทำตามทุกอย่าง”

6 ดังนั้นนางจึงลงไปยังลานนวด
ข้าว และกระทำตามที่แม่สามี
บอกทุกอย่าง

7 เมื่อโบอาสรับประทานและ
ดื่มจนสำราญใจแล้ว ท่านก็ไป
นอนอยู่ที่ปลายกองข้าว แล้ว
นางก็ย่องเข้ามาเปิดผ้าคลุมเท้า
ของท่านขึ้น และนอนลงที่นั่น

นางรุธอ้างว่า

โบอาสเป็นญาติสนิทถัดมา

8 ต่อมา พอถึงเที่ยงคืนชายคน
นั้นก็ตกใจตื่นพลิกตัว ดูเถิด มี
ผู้หญิงมานอนอยู่ที่เท้าของท่าน
9 ท่านจึงถามว่า “เจ้าเป็นใคร”
นางตอบว่า “ดิฉันคือรุธหญิงคน
ใช้ของท่านคะ ขอให้ท่านกาง
ชายเสื้อของท่านห่มหญิงคนใช้
ของท่านด้วย เพราะท่านเป็น
ญาติสนิทถัดมา”

10 ท่านจึงว่า “ลูกสาวเอ๋ย ขอ
พระเยโฮวาห์ทรงอำนวยการ
แก่เจ้าเถิด คุณของเจ้าครั้งหลัง
นี้ก็ใหญ่ยิ่งกว่าครั้งก่อน ด้วยว่า
เจ้ามิได้ไปหาคนหนุ่ม ไม่ว่าจน
หรือมั่งมี

11 บัดนี้ ลูกสาวเอ๋ย เจ้าอย่า
กลัวเลย สิ่งที่เจ้าขอร้องเราจะ
กระทำตามทุกอย่าง บรรดาผู้
หลักผู้ใหญ่ของเมืองเราทราบดี
อยู่ว่าเจ้าเป็นผู้หญิงที่ดี

12 และก็เป็นความจริงด้วยที่
ฉันเป็นญาติสนิท แต่ยังมีญาติ
อีกคนหนึ่งสนิทกว่าฉัน

13 คินวันนี่เจ้าจงค้างที่นี้ก่อนพรุ่ง
นี้เช้า ถ้าเขาจะทำหน้าที่ญาติ

(1) นรธ 1:9; 1 คร 7:36; 1 ทธ 5:8 (2) นรธ 2:3, 8 (3) 2 ซมอ 14:2

(7) วนล 19:6, 9, 22; 2 ซมอ 13:28 (9) นรธ 2:20; 3:12; อสค 16:8 (10) นรธ 1:8

(11) สกษ 12:4; 31:10-31 (12) นรธ 3:9; 4:1 (13) พบญ 25:5-10; วนล 8:19

สนิทเพื่อเจ้าก็ดีแล้ว ให้เขาทำ
หน้าที่ญาติสนิทเถอะ แต่ถ้าเขา
ไม่เต็มใจที่จะทำหน้าที่ ญาติ
สนิทที่ถัดมาเพื่อเจ้า พระเยโฮ-
วาห์ทรงพระชนม์อยู่แน่ฉันใด
ฉันจะทำหน้าที่ญาติสนิทที่ ถัด
มาเพื่อเจ้าแน่ฉันนั้น จงนอน
ลงเถิดจนกว่าจะรุ่งเช้า”

14 ดั่งนั้น นางจึงนอนอยู่ที่เท้า
ของท่านจนรุ่งเช้า แต่นางลุกขึ้น
ก่อนคนจะจำหน้ากันได้ เพราะ
ท่านคิดว่า “อย่าให้ใครทราบว่ามี
ผู้หญิงมาที่ลานนวดข้าว”

15 ท่านพูดว่า “จงเอาผ้าคลุมที่
เจ้าใช้อยู่ที่นั่นคลี่ออก” นางก็คลี่
ผ้าคลุมออก ท่านก็ดวงข้าว
บาร์เลย์หกทะนนานให้นางแบก
ไป แล้วก็เข้าไปในเมือง

16 เมื่อนางมาถึง แม่สามีจึง
ถามว่า “เป็นใครหนอ ลูกสาว
ของแม่เอ๋ย” แล้วนางก็เล่าตาม
ที่ท่านได้กระทำต่อนางให้แม่
สามีฟังทุกอย่าง

17 และนางว่า “ท่านให้ข้าว
บาร์เลย์หกทะนนานนี้แก่ฉัน ท่าน
ว่า ‘เจ้าอย่ากลับไปหาแม่สามี
มือเปล่าเลย’”

18 แม่สามีจึงว่า “ลูกสาวของ
แม่เอ๋ย จงคอยอยู่ก่อน จนกว่า
จะทราบว่าจะลงเอยอย่างไร
เพราะว่าท่านจะไม่ หยุ ดเลย
จนกว่าท่านจะจัดการเรื่องนี้ให้

เสร็จในวันนี้”

โบอาสได้มรดก

ของท่าน

4 โบอาสก็ขึ้นไปที่ประตูเมือง
และนั่งอยู่ที่นั่น ดูเถิด ญาติ
สนิทคนที่ ถัดมาซึ่งโบอาสกล่าว
ถึงก็เดินผ่านมา โบอาสจึงกล่าว
ว่า “โอ คนเช่นนี้เอ๋ย แวะนั่งที่นี้
ก่อนเถิด” เขาก็แวะมานั่งลง
2 ท่านจึงไปเชิญพวกผู้ใหญ่ใน
เมืองนั้นมาสิบคนกล่าวว่า “เชิญ
นั่งที่นี้เถิด” เขาทั้งหลายก็นั่งลง
3 ท่านจึงพูดกับญาติสนิทที่ ถัด
มานั้นว่า “นาซึ่งเป็นส่วนของ
เอลีเมเลคญาติของเรา นั้น นา-
โอมิผู้ที่กลับมาจากแผ่นดินไม-
อับบอยากจะขายเสีย

4 ข้าพเจ้าคิดว่า ข้าพเจ้าควร
บอกให้ท่านทราบ และขอบอก
ว่า ขอท่านซื้อไว้ต่อหน้าพล
เมืองและต่อหน้าพวกผู้ใหญ่
ของชาวเมืองเรา ถ้าท่านอยาก
จะไถไว้ก็จงไถเถิด แต่ถ้าท่าน
ไม่ไถ่จงบอกข้าพเจ้า ข้าพเจ้าจะ
ได้ทราบ นอกจากท่านแล้วไม่มี
ใครมีสิทธิ์ไถได้ ข้าพเจ้ามีสิทธิ์
ถัดท่านไป” ผู้นั้นจึงบอกโบอาส
ว่า “ข้าพเจ้าจะไถ”

5 แล้วโบอาสบอกว่า “ในวันที่
ท่านซื้อที่นาจากมีนาโอมินั้น
ท่านก็จะไถรู้ธชาวโมอับแม่มาย
ของผู้ตายด้วย เพื่อจะจรรโลง

(14) รม 12:17; 14:16; 1 คร 10:32; 2 คร 8:21; 1 ธส 5:22 (18) สดต 37:3, 5

(1) นรธ 3:12 (2) 1 พกษ 21:8; สกษ 31:23 (3) สดต 25:25

(4) ปฐก 23:18; สดต 25:25; ยรม 32:7-8 (5) ปฐก 38:8; พบท 25:5-6; นรธ 3:13

นามของผู้ตายไว้กับมรดกของเขา”

6 ญาติสนิทที่ถัดมาคนนั้นตอบว่า “ข้าพเจ้าจะไถ่เพื่อตนเองอย่างนั้นไม่ได้ จะทำให้มรดกข้าพเจ้าเสียไป ท่านจงเอาสิทธิในการไถ่ของข้าพเจ้าไปจัดการเองเถิด เพราะข้าพเจ้าไถ่ไม่ได้แล้ว”

7 ต่อไปนี่เป็นธรรมเนียมในอิสราเอลสมัยก่อนเกี่ยวกับการไถ่และการแลกเปลี่ยน คือเพื่อจะรับรองการตกลงกัน คนหนึ่งจะถอดรองเท้าของเขาเองยื่นให้อีกคนหนึ่ง นี่เป็นธรรมเนียมของการแสดงสักขีพยานในอิสราเอล

8 ดังนั้นเมื่อญาติสนิทคนถัดมากล่าวแก่โบอาสว่า “ท่านจงซื้อเสียเองเถิด” เขาก็ถอดรองเท้าออก

9 แล้วโบอาสจึงกล่าวแก่พวกผู้ใหญ่และประชาชนทั้งปวงว่า “ท่านทั้งหลายเป็นพยานในวันนี้ว่า ข้าพเจ้าได้ซื้อทรัพย์สินทั้งหมดของเอลีเมเลค และทรัพย์สินทั้งหมดของคิลีโอนและมาห์โลนจากมีนาโฮมีแล้ว

10 ยิ่งกว่านั้น รูธชาวโมอับแม่ม่ายของมาห์โลนข้าพเจ้าก็ได้มาเป็นภรรยาของข้าพเจ้า เพื่อจะจรรโลงนามของผู้ตายไว้กับมรดก

ของเขา เพื่อนามของผู้ตายจะไม่ต้องถูกตัดออกจากพวกพี่น้องของเขา และจากประตูบ้านเกิดเมืองนอนของเขา ท่านทั้งหลายเป็นพยานแล้วในวันนี้”

โบอาสแต่งงานกับนางรูธ

11 ประชาชนทั้งปวงที่อยู่ที่ประตูเมืองและพวกผู้ใหญ่กล่าวว่า “เราทั้งหลายเป็นพยานแล้ว ขอพระเยโฮวาห์ทรงกระทำให้หญิงนั้นที่กำลังจะเข้ามาในเรือนของท่านเหมือนนางราเชลและนางเลอาห์ ผู้ซึ่งช่วยกันสร้างวงศ์วานอิสราเอล ขอให้ท่านจงจำเริญอยู่ในเอฟราธาห์ และมีชื่อเสียงในเบธเลเฮม

12 ขอให้วงศ์วานของท่านเหมือนวงศ์วานของเปเรศซึ่งทามาร์คลอดให้แก่ยูดาห์ เนื่องด้วยเชื้อสายซึ่งพระเยโฮวาห์จะประทานแก่ท่านโดยผู้หญิงคนนี้นี้”

13 ดังนั้นโบอาสก็รับรูธมาเป็นภรรยาของท่าน และท่านก็เข้าหานางและพระเยโฮวาห์ประทานให้นางตั้งครรภ์คลอดบุตรชายคนหนึ่ง

14 ฝ่ายพวกผู้ใหญ่ก็พูดกับนาโฮมีว่า “สาธุการแด่พระเยโฮวาห์ พระองค์มิได้ทรงละทิ้งเจ้าไว้ให้ปราศจากญาติที่ถัดมา ขอให้ทารกนี้มีชื่อเสียงเลื่องลือไป

(6) นรธ 3:12-13; โยบ 19:14 (7) พบญ 25:7-10 (10) พบญ 25:6

(11) ปฐก 29:25-30; 35:16-18; พบญ 25:9; 1 ซมอ 16:4-13; สดต 127:3; 128:3

(12) ปฐก 38:6-29; 1 ซมอ 2:20 (13) ปฐก 29:31; 33:5; นรธ 3:11 (14) ลก 1:58

ในอิสราเอล

15 ให้เด็กคนนี้เป็นผู้ชุบชีวิต
ของเจ้าและเลี้ยงดูเจ้าเมื่อชรา
เพราะว่าเด็กคนนี้เกิดมาจากลูก
สะโทที่รักเจ้า ผู้ประเสริฐกว่า
บุตรชายเจ็ดคน”

นางรูธเป็นบรรพบุรุษ

ของพระเมสสิยาห์

16 แล้วนาอามีก็รับเด็กนั้นมา
อุ้มไว้แนบอก และรับเป็นผู้
เลี้ยงดูแลเด็กคนนั้น

17 หญิงชาวบ้านข้างเคียงก็ให้
ชื่อเด็กนั้น พูดกันว่า “มีบุตร
ชายคนหนึ่งเกิดให้แก่นาอามี”
เขาตั้งชื่อเด็กคนนั้นว่า โอเบด
ผู้เป็นบิดาของเจสซี ซึ่งเป็นบิดา

ของดาวิด

18 ต่อไปนี้เป็นพงศ์พันธุ์ของ
เปเรศ เปเรศให้กำเนิดบุตรชื่อ
เฮสโรน

19 เฮสโรนให้กำเนิดบุตรชื่อ
ราม รามให้กำเนิดบุตรชื่ออัม-
มีนาดับ

20 อัมมีนาดับให้กำเนิดบุตรชื่อ
นาโซน นาโซนให้กำเนิดบุตรชื่อ
สลโมน

21 สลโมนให้กำเนิดบุตรชื่อ
โบอาส โบอาสให้กำเนิดบุตรชื่อ
โอเบด

22 โอเบดให้กำเนิดบุตรชื่อ
เจสซี และเจสซีให้กำเนิดบุตร
ชื่อดาวิด

(15) 1 ซมอ 1:8 (17) ลก 1:58

(18) กตว 26:20-21; 1 พศต 2:4-15; มธ 1:1-7

(20) กตว 1:7; มธ 1:4 (21) 1 พศต 2:15; มธ 1:6